

[Mose Hansen.]

nævnte problem og se, om det kan løses; der må ikke føjes urimeligheder ind i loven, så at man senere skal til at lempe på den, fordi reglerne, når de skal føres ud i praksis, viser sig at være for urimelige.

Trods lovforslagets 800 kr.s fradrag bliver der stadig en forskel i beskatningen af indtægter under 1.200 kr., som stammer fra hjemmевærende unge under 18 år, når deres forældres indtægter ligger over 22.000 kr.s grænsen, sammenlignet med beskatningen af unges indtægter, hvor forældrenes indtægter er under 22.000 kr. Det kan jo også hænde, at grænsen lige netop passerer på grund af børneindtægten. Jeg kan ikke se rettere, end at lovforslagets stræben efter at lempe beskatningen af de unges indtægter derved får slagside, at dette er udtryk for det sædvanlige misundelseskompleks, og at det kun kan medvirke til at forhindre de unge, hvis forældres indtægter ligger over eller lige ved 22.000 kr.s grænsen, i at påtage sig ekstra arbejde. Dette forhold fremmer ikke de unges forståelse for selv at medvirke til at skabe noget eller tjene til goder, de har brug for. Det må også erkendes, at de unge, hvis forældres indtægter ligger omkring 22.000 kr.s grænsen, har lige så stor eller måske endda større trang til at tjene noget ekstra som de unge, hvis forældres indtægter ligger under proportionalgrænsen. Dette forhold løser lovforslaget ikke helt ved det foreslåede standardfradrag på 800 kr.

Trods mit partis sympati for lovforslaget kan jeg som sagt ikke sige, at lovforslaget stiller alle berettigede interesser lige, så længe man ikke vil gennemføre en proportionalbeskatning for alle indtægter og en direkte forbrugsbeskatning af det store indtægtsforbrug.

Efter at have fremdraget disse forhold, som jeg lægger vægt på, vil jeg tilføje, at jeg meget vel ser, at de forhold, hvorunder de hjemmевærende unge under 18 år har en indtægt, som skal beskattes, er meget forskellige, og at det derfor er vanskeligt at lovgive herom.

Til slut vil jeg på mit partis vegne sige, at vi anser de foreslåede ændringer for forbedringer, selv om de ikke som allerede nævnt løser alle problemer set ud fra vort synspunkt.

Finansministeren (Poul Hansen): Idet jeg takker for den velvillige modtagelse af lovforslaget, skal jeg straks sige til det ærede medlem hr. Mose Hansen, at der jo ikke med dette lovforslag er tilstræbt en løsning på alle skatteproblemer. Det er vist meget vanskeligt at foreslå og gennemføre delløsninger på det ene eller det andet felt og helt undgå, at der måske bliver en eller anden uønsket og måske tilsyneladende urimelig sidevirkning.

Det er klart, at det må være muligt at se på disse problemer under det udvalgsarbejde, vi formentlig skal have om lovforslaget, og så kan man jo se, om der er mulighed for at rette ved noget af det, som det ærede medlem var inde på. Jeg tvivler en lille smule på det, men som sagt, man kan jo se på det.

Der har været fremsat forskellige andre ønsker med adresse til ligningsloven.

Der blev af det ærede medlem hr. Peter Nielsen fremsat ønske om, at invaliditetstillæg og invaliditetssydelse kunne blive fritaget for skat, og det ærede medlem hr. Foged var inde på problemet med de medhjælpende hustruer og spurgte, om de ikke kunne få et skattefrit fradrag, og endelig berørte det ærede medlem hr. Axel Sørensen spørgsmålet om Grønlandsarbejderne.

Må jeg om alt dette sige, at hvis dette lovforslag med det, det tilsigter, skal have virkning for det kommende skatteår, skal det meget hurtigt igennem. Dette er ikke på nogen måde en trussel eller lignende over for det høje ting, men en simpel konstatering af, hvorledes sagen ligger. Hvis vi altså skal klare alle de andre ting og have dem med i forslaget, kan det ikke få virkning for det kommende skatteår, men først for et følgende. Jeg synes, jeg for en ordens skyld må gøre opmærksom på dette; jeg må også gøre opmærksom på, at vi meget hurtigt skal have klaret, om det kan komme hurtigt igennem, eller om der skal en længere behandling til, for det varer ikke mange dage, før der skal gives trykordre for selvangivelsesblanketterne, som jo er påvirket af disse forhold. Jeg nævner dette, og så må det være op til det høje ting, hvad man vil vælge.

Jeg synes jo nok, at spørgsmålet om de medhjælpende hustruers stilling må give anledning til så megen overvejelse, at man